

پس انداز، سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در ایران: نتایج روش ARDL، رویکرد همجمعی با لحاظ شکست ساختاری

امیر تقوی^۱

مصیب پهلوانی^{۲*}

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۸/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۵/۲۷

چکیده

رشد اقتصادی به عنوان یکی از مهم ترین شاخص های توسعه معیاری برای سنجش وضعیت اقتصادی و رفاهی جامعه به حساب می آید. تبیین روابط بین پس انداز و سرمایه گذاری با رشد اقتصادی، می تواند نقش بسزایی در تنظیم و تدوین سیاست های کلان اقتصادی ایفا کنند. این روابط می توانند در صورت وجود یا عدم وجود شکست های ساختاری و معنادار تغییر کنند. بنابراین توجه به شکست های ساختاری در بررسی های تجربی بسیار ضروری بوده و عدم توجه به آن ممکن است منجر به نتایج غیر قابل اعتماد و گمراه کننده ای منتهی گردد.

در این مقاله با استفاده از داده های سری زمانی سالانه اقتصاد ایران طی دوره ۱۳۳۸-۱۳۹۵ رابطه پس انداز و سرمایه گذاری با رشد اقتصادی ایران با لحاظ شکست های ساختاری مورد بررسی قرار می گیرد. در این راستا، از آزمون های زیوت-اندریوز (۱۹۹۲) و لامسداین پاپل (۱۹۹۷) برای تعیین زمان تغییرات ساختاری به شکل درونزا و همچنین از آزمون همجمعی سایکنن لوتکیپول درونزا (۲۰۰۴) جهت بررسی رابطه بلندمدت بین پس انداز، سرمایه گذاری و رشد اقتصادی با تأکید بر شکست ساختاری استفاده شده است. برای برآورد مدل نیز روش ARDL بکار رفته است.

نتایج تحقیق وجود رابطه تعادلی بلندمدت مثبت بین پس انداز، سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در ایران با لحاظ شکست ساختاری را نشان می دهد اعمال سیاست های فعال برای تشویق سرمایه گذاری و هدایت کردن پس انداز به سوی سرمایه گذاری، منجر به رشد اقتصادی می شود. همچنین سیاست های کنترل تورم و نقدینگی منجر به ثبات اقتصادی و افزایش سرمایه گذاری خواهد شد.

کلیدواژه ها: سرمایه گذاری، پس انداز، رشد اقتصادی، شکست ساختاری، تکنیک های همجمعی.

طبقه بندی JEL: C32, E21, E22, O11.

Email: amir_taghavi@pgs.usb.ac.ir

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه سیستان و بلوچستان

Email: Pahlavani@eco.usb.ac.ir

۲. دانشیار گروه علوم اقتصادی دانشگاه سیستان و بلوچستان (*نویسنده

مسئول)

۱. مقدمه

یکی از اهداف هر کشوری توسعه همه‌جانبه است که همه مردم وجود آن را ضروری می‌دانند. توسعه صرفاً پدیده‌ای اقتصادی نبوده و باید علاوه بر جنبه مالی و پولی زندگی مردم سایر جنبه‌ها را نیز در برنامه‌ریزی‌های توسعه لحاظ گرداند؛ لذا توسعه باید به‌عنوان جریانی چندبعدی که مستلزم تجدید سازمان و تجدید جهت‌گیری مجموعه نظام اقتصادی و اجتماعی است مورد توجه قرار گیرد.

رشد اقتصادی یکی از مهم‌ترین شاخص‌های توسعه اقتصادی به‌شمار می‌آید. بهبود رشد اقتصادی و افزایش تولید حقیقی و در نتیجه افزایش درآمد حقیقی و سطح رفاه جامعه همواره مورد توجه اقتصاددانان بوده است. در واقع رشد اقتصادی به افزایش کمی مستمر و بلندمدت در میزان تولید یا درآمد سرانه یک کشور در یک بازه زمانی معین گفته می‌شود (قره‌باغیان، ۱۳۹۳: ۷) که کشورهای درحال توسعه با توجه به شرایط نامطلوب و مسائل حاد اقتصادی درصدد دست یافتن به چنین رشد اقتصادی مستمر و پایداری می‌باشند (کریمی و همکاران، ۱۳۸۹: ۸۱) موضوع رشد اقتصادی در ایران که در زمره کشورهای درحال توسعه نفتی قرار دارد نیز مهم می‌باشد؛ زیرا تاریخ اقتصادی ایران حاکی از عدم ثبات‌های اقتصادی و سیاسی به‌دلیل مسائلی همچون جنگ، شوک‌های نفتی، انقلاب، تحریم و عدم موفقیت و تلاش در جهت اجرای برنامه‌های توسعه‌ای و... است که این عوامل می‌تواند از علل توسعه‌نیافتگی ایران باشد. از عوامل مؤثر بر رشد اقتصادهای نفتی از جمله ایران می‌توان به: سرمایه‌گذاری، مخارج دولتی، درآمدهای نفتی، صادرات، واردات، پس‌انداز و... اشاره کرد (کفایی و جوزی، ۱۳۹۲: ۷۴). به اعتقاد اقتصاددانان کلاسیک تمرکز بر سرمایه به‌مثابه کلید و نیرو محرکه‌ای برای رسیدن به رشد و توسعه اقتصادی است که برای تمرکز سرمایه نیاز به پس‌انداز بیشتر وجوه می‌باشد (قره‌باغیان، ۱۳۹۳: ۱۵۲) بنابراین پس‌انداز در تجهیز منابع مالی برای سرمایه‌گذاری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. سرمایه‌گذاری از اجزای مهم اقتصاد کلان به‌شمار می‌رود که در تئوری‌های اقتصادی از آن به‌عنوان نیرو محرکه و لازمه رشد اقتصادی و اجتماعی یاد می‌شود. بنابراین دولت‌ها برای رسیدن به یک اقتصاد توسعه‌یافته و پویا می‌بایست به سرمایه‌گذاری از طریق اعمال قوانین و مقررات خاص، بهبود زیرساخت‌ها، استفاده بهینه از منابع، ظرفیت‌ها و توانمندی‌های موجود و به‌کارگیری سیاست‌های اقتصادی مناسب توجه ویژه‌ای داشته باشند. هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر پس‌انداز و سرمایه‌گذاری بر رشد اقتصادی ایران با لحاظ شکست ساختاری می‌باشد. در واقع در این پژوهش به دنبال پاسخ این سؤالات می‌باشیم که:

۱. آیا با لحاظ شکست ساختاری ارتباط معناداری بین سرمایه‌گذاری، پس‌انداز و رشد اقتصادی وجود دارد؟

۲. رابطه بین سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت و بلندمدت با لحاظ شکست ساختاری چگونه است؟

۳. رابطه بین پس‌انداز و رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت و بلندمدت با لحاظ شکست ساختاری چگونه است؟

بنابراین فرضیات این پژوهش به شرح ذیل می‌باشد:

فرضیه اصلی:

پس‌انداز و سرمایه‌گذاری با لحاظ شکست ساختاری دارای اثر مثبت و معنادار بر رشد اقتصادی

ایران می‌باشند.

فروض فرعی:

- اثر پس‌انداز بر رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت و بلندمدت با لحاظ شکست ساختاری مثبت و معنادار است.

- اثر سرمایه‌گذاری بر رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت و بلندمدت با لحاظ شکست ساختاری مثبت و معنادار است.

بر این اساس، ابتدا به بیان مبانی نظری و پیشینه تحقیقات مرتبط با موضوع تحقیق می‌پردازیم، سپس متغیرها و مدل استفاده در تحقیق معرفی می‌شوند و در نهایت با تجزیه و تحلیل توصیفی از متغیرها، به بررسی نتایج برآورد مدل پژوهش و ارائه پیشنهادات پرداخته می‌شود.

۲. مبانی نظری

در اقتصاد کلان کلاسیک، رشد تولید در درجه اول به سرمایه‌گذاری وابسته است، که این به نوبه خود به نرخ پس‌انداز بستگی دارد. در این مورد، تعامل بین تقاضا و عرضه به سطح سرمایه‌گذاری وابسته است. بنابراین، به اعتقاد اقتصاددانان کلاسیک، پس‌انداز می‌تواند منجر به سرمایه‌گذاری شود. تناسب بین پس‌انداز و سرمایه‌گذاری به وسیله اثرات ترکیبی قانون بازار کار سی و به وسیله نقش نرخ بهره توضیح داده می‌شود. با توجه به تحقیقات به عمل آمده توسط تورگو و اسمیت، پس‌انداز برای تأمین مالی سرمایه‌گذاری در نظر گرفته شده است. هایک در تحقیق خود نشان داد که چگونه یک اقتصاد می‌تواند به ساختار تشدید سرمایه برای تولید دست یابد. با توجه به مدل سولو و کاس و کویمنز، پس‌انداز برای تکامل متغیرهای سرانه مهم است. این در مدل‌های رشد درون‌زا از AK از جمله فرانکل و رومر استفاده شده است. این افراد به این نتیجه رسیدند که نرخ پس‌انداز بالا می‌تواند منجر به حرکت رشد اقتصادی شود. در این استدلال، پس‌انداز می‌تواند منجر به سرمایه‌گذاری اضافی تولید و در نتیجه درآمد بیشتر شود. این مستلزم آن است که قانون بازارها مورد تأیید واقع شود، در واقع هر تولید اضافی به درآمد تبدیل می‌شود. در این مورد، پس‌انداز محرکی برای رشد و سرمایه‌گذاری است. به‌طور خلاصه، همه مدل‌های نئوکلاسیک پس‌انداز را برای رشد پایدار مهم می‌دانند. از سوی دیگر، کینزین‌ها و نئوکینزین‌ها معتقدند که پس‌انداز نقش مهمی در رشد ندارد. با توجه به این مدل، اهرم

اصلی برای رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری است. بنابراین سرمایه‌گذاری باید به‌عنوان عاملی که منجر به کاهش کسری بودجه و تحرک رشد اقتصادی است، در نظر گرفته شود. مالتوس، مارکس و کینز نقش اصلی سرمایه‌گذاری را مورد سؤال قرار دادند. کینز در سال ۱۹۳۶، به این نتیجه رسید که پس‌انداز سطح مصرف را کاهش می‌دهد و مانع آن می‌شود که تقاضا به سطح مورد انتظار برسد. هارود و دومار یک مدل برای توضیح بیشتر رشد متعادل بی‌ثبات بیان کردند. در این مدل، سرمایه‌گذاری یک اثر دوگانه دارد:

اول، تقاضا از طریق اثرات چندگانه، با تغییرات در سرمایه‌گذاری خالص مثبت سطح تقاضا همان‌طور که در فرمول نشان داده شده است تغییر می‌کند.

$$\Delta Q_d = \frac{\Delta I}{s}$$

دوم، از طریق اثر شتاب‌دهنده، سرمایه‌گذاری اضافی منجر به تولید اضافی می‌شود.

$$\Delta Q_p = \rho I = \frac{I}{v}$$

در این جا Q_d and Q_p به ترتیب تقاضای بالقوه و تولید است، s نرخ پس‌انداز و $v = \frac{K}{Q}$ ضریب سرمایه است. بنابراین، معادله به صورت زیر $Q_d = Q_p$ یا $\frac{\Delta I}{I} = \frac{s}{v}$ است. در این مورد برای این که در سطح تعادل بهینه در بازار کالا و خدمات باقی بمانیم باید سرمایه‌گذاری با نرخ ثابت رشد یابد. هارود و دومار در مورد ثبات سیستم اقتصادی دیدگاه بدبینانه‌ای داشتند زیرا نرخ رشد اشتغال کامل (یا نرخ رشد اشتغال طبیعی) می‌تواند متفاوت از نرخ تعادل شود و اقتصاد را به سطحی پایین‌تر از نقطه بهره‌وری سرمایه‌ای می‌رساند (در واقع مانع فعالیت‌های سرمایه‌گذاری می‌شود) یا دولت در شرایط بیکاری مدام قرار می‌گیرد (نگوهویو و موچیلینی، ۲۰۱۴: ۲۴۶).

۳. پیشینه پژوهش

با مروری بر ادبیات تحقیق مشاهده می‌شود که مطالعات متنوع و مرتبطی در ارتباط با این پژوهش انجام شده است؛ اما مطالعات داخلی مرتبط با تحقیق بسیار کم بوده و تنها محدود به مطالعات زیر است که در ادامه به تفصیل مهم‌ترین مطالعات این حوزه می‌پردازیم.

زمانیان و هاتفی (۱۳۹۵)، به مطالعه رویکرد غیرخطی اتو رگرسیو انتقال ملایم در بررسی اثر پس‌انداز بر رشد اقتصادی (مطالعه موردی ایران) در بازه زمانی ۱۳۵۵ تا ۱۳۹۱ پرداختند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که با حرکت متغیرهای مستقل از آستانه پایین به سمت حد متوسط، اثرات ضرایب متغیرهای تفاضلی تولید ناخالص داخلی، پس‌انداز و همچنین خطای دوره قبل کاهش می‌یابد.

سپس با حرکت از آستانه متوسط به سمت آستانه بالا این روند عکس شده و افزایش یافته است. در هر سه آستانه، اثرات تغییر پس‌انداز و تولید ناخالص داخلی دوره قبل به ترتیب کمترین و بیشترین اثر را بر تولید تفاضلی دوره بعد داشته‌اند. استفاده از اهرم پس‌انداز بسته به شرایط اقتصادی با این توضیح که اگر شرایط رکودی برقرار باشد استفاده از پس‌انداز و سایر عوامل مؤثر بر اقتصاد می‌تواند ما را در زمان کمتری به رشد لازم برساند و اگر اقتصاد در شرایط رونق خود قرار دارد تأکید بر فیلتر شدن و کم‌رنگ شدن نقش پس‌انداز و سایر عوامل مؤثر بر رشد است؛ زیرا ممکن است عوامل به‌عنوان موانع رشد و توسعه عمل نمایند، از پیشنهادات این تحقیق است.

خلیلی عراقی (۱۳۹۳)، به مطالعه رابطه بین سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، توسعه مالی و رشد اقتصادی (مطالعه موردی کشورهای منتخب آسیایی) با استفاده از داده‌های پانل ۱۶ کشور آسیایی طی دوره (۲۰۰۸-۱۹۸۰) پرداخت. نتایج نشان می‌دهند که شاخص‌های توسعه مالی اثر معناداری بر رشد اقتصادی ندارند. سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی تنها زمانی که از متغیر بدهی به‌عنوان شاخص توسعه مالی استفاده می‌شود اثر معنادار و مثبتی بر رشد اقتصادی دارد. شاخص سرمایه انسانی اثر مثبت و معنادار و تورم اثر منفی و معنادار بر رشد اقتصادی دارد که مطابق با تئوری‌های اقتصادی می‌باشد. با توجه به نتایج به‌دست‌آمده اثر ترکیبی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بر رشد اقتصادی برای کشورهای با درآمد بالا بیشتر از کشورهای با درآمد پایین و متوسط است و توسعه مالی باعث افزایش تأثیر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بر رشد اقتصادی می‌شود.

أجیگی^۱ و همکاران (۲۰۱۶)، به مطالعه پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در نیجریه با استفاده از داده‌های بانک مرکزی این کشور در بازه زمانی ۲۰۱۴-۱۹۸۰ پرداختند. آن‌ها از روش حداقل مربعات معمولی (OLS)، علیت گرنجر، تکنیک‌های همجمعی و مدل تصحیح خطا استفاده نمودند تا بتوانند رابطه بلندمدت میان متغیرهای موردنظر را به‌دست آورند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که رابطه‌ای بلندمدت میان پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی وجود دارد. همچنین یک رابطه علیت یک‌طرفه از پس‌انداز به سمت سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی و از سرمایه‌گذاری به سمت رشد اقتصادی وجود دارد.

ناتاهائیل و آیبی^۲ (۲۰۱۶)، به بررسی تأثیر تشکیل سرمایه‌بر روی توسعه اقتصادی نیجریه با استفاده از روش رگرسیون خطی و روش حداقل مربعات معمولی (OLS) برای بازه زمانی ۲۰۱۳-۱۹۷۳ پرداخت. او از مدل هاروارد-دومار بر روی توسعه اقتصادی استفاده کرده است. نتایج پژوهش حاکی از وجود رابطه مثبت و معنادار بین تشکیل سرمایه و رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت و بلندمدت است و همچنین به قابل‌توجه نبودن نرخ پس‌انداز به‌منظور افزایش توسعه اقتصادی اشاره دارد. هموار

1. Josephine N. Ojiegbe, Duruechi Anthony H and Makwe Emmanuel U

2. Osauagwu Nathaniel C & Sunny Ibe O

کردن راه سرمایه‌گذاری با ایجاد امکانات زیربنایی لازم توسط دولت و ایجاد فضای اعتماد و اطمینان برای سرمایه‌گذاران توسط دولت با اجرای سیاست‌ها و حمایت‌های لازم اشاره با توجه به نتایج تحقیق توصیه شده است.

مندمی^۱ (۲۰۱۵)، به مطالعه وابستگی متقابل بین سرمایه‌گذاری داخلی، پس‌انداز و رشد اقتصادی در تانزانیا (یک تحلیل چند متغیره پویا) با استفاده از روش هم‌انباشتگی و VECM پرداخت. این مطالعه از داده‌های سری زمانی ۴۲ سال از سال ۲۰۱۲-۱۹۷۲ استفاده کرده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که بین پس‌انداز و سرمایه‌گذاری هیچ‌گونه ارتباط کوتاه‌مدت و بلندمدتی وجود ندارد. همچنین یک رابطه کوتاه‌مدت ضعیف مثبت بین پس‌انداز و تولید ناخالص داخلی سرانه و همبستگی مثبت بلندمدت بین سرمایه‌گذاری و تولید ناخالص داخلی سرانه مشاهده شده است. علاوه بر این‌ها EDS یک رابطه مثبت معنادار بلندمدت هم برای سرمایه‌گذاری و هم برای پس‌انداز در برداشت اما رابطه EDS و تولید ناخالص داخلی سرانه در کوتاه‌مدت منفی و معنادار بود و EDL با سرمایه‌گذاری در درازمدت رابطه عکس داشت. لذا باید پس‌انداز خصوصی داخلی در این‌گونه کشورها افزایش یابد و پس‌انداز ایجادشده از طریق صرفه‌جویی به‌سمت سرمایه‌گذاری مولد انتقال یابد که این عمل منجر به تسریع در رشد اقتصادی خواهد شد.

بدهیدوو^۲ (۲۰۱۵)، به بررسی پس‌انداز و رشد اقتصادی در هند؛ برآورد رابطه بلندمدت طی بازه زمانی ۲۰۱۳-۱۹۵۰ و با استفاده از روش‌های VECM و علیت گرنجر پرداخت. نتایج تحقیق حاکی از وجود رابطه علیت دوطرفه بین پس‌انداز و درآمد در کوتاه‌مدت می‌باشد؛ اما در بلندمدت، علیت از درآمد ملی داخلی به‌سمت پس‌انداز است.

سکنتسای و کیلب^۳ (۲۰۱۵)، به بررسی رابطه بین پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در لسوتو طی بازه زمانی ۲۰۱۲-۱۹۷۰ و با استفاده از روش‌های ARDL، VECM و علیت گرنجر پرداختند. نتایج در این مقاله وجود یک رابطه علیت کوتاه‌مدت از رشد اقتصادی به سمت سرمایه‌گذاری و در بلندمدت از سرمایه‌گذاری به سمت رشد اقتصادی را نشان می‌دهند. همچنین یک رابطه علیت یک‌طرفه از پس‌انداز به سمت سرمایه‌گذاری در کوتاه‌مدت و بلندمدت نیز وجود دارد.

نگوهویو و موچیلی^۴ (۲۰۱۴)، به بررسی ماهیت پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در کامرون (یک رویکرد چند متغیره) با استفاده از منابع ثانوی به‌ویژه شاخص‌های توسعه بانک جهانی و شاخص‌های توسعه بانک‌های افریقا که به‌طور سالانه چاپ می‌شوند برای بازه زمانی ۲۰۱۰-۱۹۸۰ پرداخت که با توجه به مطالعات تجربی و تئوری‌های انجام‌شده در کامرون به‌خوبی شناخته شده نبود.

1. Khalid Mndeme
2. Shradha H. Budhedeo
3. Sekantsi and Kalebe
4. Ibrahim Ngouhouo & Eric Mouchili

مدل اقتصادسنجی این تحقیق خود رگرسیونی VAR بوده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که یک رابطه یک طرفه از سمت رشد اقتصادی به سمت پس انداز و سرمایه گذاری و یک رابطه یک سویه از سرمایه گذاری به پس انداز وجود دارد. لذا دولت کامرون باید چارچوبی برای افزایش پس انداز ناخالص داخلی و سرمایه گذاری ایجاد کند تا زمینه‌ای برای تقویت تولید و رشد اقتصادی فراهم شود.

کیدهوندی^۱ (۲۰۱۴)، رابطه بین پس انداز، سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در اتیوپی را برای داده‌های سالیانه ۱۹۷۰-۲۰۱۱ با استفاده از مدل ARDL و روش‌های هم‌انباشتگی و علیت بررسی کرد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که بین پس انداز ناخالص داخلی، سرمایه گذاری ناخالص داخلی، نیروی کار و سرمایه انسانی با رشد اقتصادی هم‌سویی و هم‌انباشتگی وجود دارد و نیروی کار و سرمایه گذاری تأثیر مثبت زیادی روی رشد اقتصادی اتیوپی در کوتاه مدت و بلندمدت دارند در حالی که پس انداز و سرمایه انسانی تأثیر کمی دارند. بین سرمایه گذاری و رشد اقتصادی علیتی دو طرفه وجود دارد و یک رابطه علیت ضعیف یک طرفه از رشد اقتصادی به سمت پس انداز ناخالص داخلی وجود دارد. این پژوهش افزایش پس انداز برای پشتیبانی مالی از سرمایه گذاری و ایجاد فضایی با ثبات و مطمئن را برای سرمایه گذاری پیشنهاد می‌کند.

ان ون^۲ (۲۰۱۴)، به بررسی تأثیر پس انداز و سرمایه گذاری بر رشد اقتصادی نیجریه با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی برای دوره زمانی ۱۹۸۱-۲۰۱۴ پرداخت. نتایج این تحقیق نشان داد که بین پس انداز، سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در نیجریه رابطه تعادلی بلندمدت وجود دارد. همچنین نتایج رگرسیون نشان داد که تغییر در پس انداز ناخالص داخلی اثری منفی و معنادار و تغییر در سرمایه گذاری ناخالص داخلی اثری مثبت و معنادار بر رشد اقتصادی نیجریه دارند. این پژوهش ایجاد فضایی مناسب برای تشویق مردم به پس انداز در جهت ارتقاء رشد اقتصادی و افزایش نرخ سپرده‌های بانکی از طریق سیاست‌های نظارتی توسط دولت را توصیه می‌کند.

رامش^۳ (۲۰۱۱)، به بررسی رابطه علیت بین پس انداز، سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در هند طی بازه زمانی ۱۹۵۰-۲۰۰۸ پرداخت. نتایج علیت گرنجر در این تحقیق نشان داد که سرمایه گذاری و پس انداز باعث بهبود رشد اقتصادی می‌شوند اما رابطه‌ای دوطرفه بین آن‌ها وجود ندارد. همچنین نتایج تجربی حاکی از تأثیر بیشتر پس انداز و سرمایه گذاری بخش داخلی بر رشد اقتصادی می‌باشد. از پیشنهادات این تحقیق می‌توان به اهمیت پس انداز در رشد اقتصادی کشورهای در حال توسعه‌ای که از فناوری و تکنولوژی لازمه برخوردار نیستند اشاره کرد؛ زیرا پس اندازها در این کشورها زمینه‌ساز بیشتر انجام شدن پروژه‌های داخلی توسط سرمایه‌گذاران داخلی و همچنین ترغیب شدن سرمایه‌گذاران خارجی برای سهمیم شدن در این پروژه‌ها می‌شود در صورتی که کشورهای توسعه یافته به دلیل

1. Kebede Hundie
2. Nwanne
3. Jangili, R.

برخورداری از تکنولوژی لازمه به میزان کشورهای درحال توسعه نیازی به جذب سرمایه‌گذار خارجی ندارند.

لین و سانگ^۱ (۲۰۰۹)، به بررسی پس‌اندازهای داخلی و رشد اقتصادی در چین با استفاده از آزمون‌های همبستگی و علیت طی دوره ۲۰۰۴-۱۹۵۵ پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که یک رابطه علیت یک‌طرفه از پس‌انداز به سمت رشد اقتصادی چین در بلندمدت و یک رابطه علیت دو طرفه میان پس‌انداز و رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت وجود دارد. این پژوهش با توجه به رابطه علیت و همجمعی بین پس‌انداز داخلی و رشد اقتصادی سیاست اقتصادی مبتنی بر ارتقاء رشد اقتصادی را پیشنهاد می‌کند؛ زیرا رشد اقتصادی می‌تواند باعث افزایش نرخ پس‌انداز به منظور افزایش سرمایه‌گذاری گردد. اما اگر دولت تنها بر افزایش پس‌انداز داخلی به جای افزایش رشد اقتصادی تمرکز کند ممکن است سرمایه داخلی به سمت کشورهای دارای رشد اقتصادی بالاتر حرکت کند. علاوه بر این نرخ پس‌انداز بالا می‌تواند به معنای مصرف پایین باشد و سبب تأثیر منفی بر تقاضای بخش تولید و خدمات در بازار گردد. از دیگر پیشنهادات این پژوهش اعمال سیاست‌های مختلف برای مناطق مختلف کشور توسط دولت می‌باشد به گونه‌ای که برای مناطق توسعه یافته اقدام به بازارهای مالی بالا برای تولیدات و بازارهای بیمه‌ای مناسب برای ارتقاء سرمایه‌گذاری در آن منطقه اشاره کرد. همچنین در مناطق در حال رشد به تشویق بخش خصوصی برای حضور در فعالیت‌های اقتصادی و ارتقاء زیر ساخت‌ها برای افزایش رشد و درآمد عمومی بپردازد و در مناطق ثروتمند به توزیع منابع برای انتقال سرمایه به مناطق دیگر اقدام نماید.

ورما^۲ (۲۰۰۷)، به مطالعه پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در هند؛ با استفاده از رویکرد ARDL در بازه زمانی ۲۰۰۴-۱۹۵۱ پرداخت. نتایج نشان داد که مهم‌ترین شکاف‌های ساختاری که در طی پنج دهه گذشته رخ داده مربوط به دو جنگ (۱۹۶۲، ۱۹۶۴)، تغییر رژیم (۱۹۶۴) و ملی شدن بانک‌ها (۱۹۸۰) بوده است. همچنین در حالی که نتایج از فرضیه Carroll-Weil حمایت می‌کنند؛ این مطالعه بر تعیین غیرمستقیم سرمایه‌گذاری توسط پس‌انداز در کوتاه‌مدت و بلندمدت تأکید دارد. به علاوه هیچ مدرکی مبنی بر محرک بودن سرمایه‌گذاری در رشد اقتصادی هند وجود ندارد. آماره F نیز تنها در زمانی که تولید ناخالص داخلی متغیر وابسته در نظر گرفته می‌شود مورد پذیرش واقع می‌گردد.

پهلوانی^۳ و همکاران (۲۰۰۶)، به بررسی نقش پس‌انداز و تشکیل سرمایه در رشد اقتصادی ایران طی سال‌های ۲۰۰۳-۱۹۶۰ بر اساس تحقیق پهلوانی (۲۰۰۵) بر روی علل رشد اقتصادی در ایران و با روش‌های اتخاذ شده توسط ورما و ویلسون (۲۰۰۵) و چادری و ویلسون (۲۰۰۰) پرداختند. نتایج این

1. Hooi Lean, H. and Song, Y.

2. Verma, R.

3. Pahlavani, M., Verma, R. and Wilson, E.

تحقیق نشان می‌دهد که مهم‌ترین شکست‌های ساختاری با توجه به مدل ساختاری درون‌زا برای رشد اقتصادی سال ۱۹۸۴، برای پس‌انداز سال ۱۹۸۰ و برای سرمایه‌گذاری سال ۱۹۷۹ بوده است که این سال‌ها مصادف با وقوع انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی عراق علیه ایران بوده است. برآوردهای بردار هم‌انباشتگی بیانگر یک کشش بلندمدت ۰/۵۵ درصدی رشد اقتصادی نسبت به پس‌انداز می‌باشد یعنی، یک درصد افزایش در پس‌انداز متناسب با افزایش ۰/۵۵ درصدی در تعادل بلندمدت رشد اقتصادی است که توصیف‌کننده رابطه سبک سولو می‌باشد. همچنین این رابطه بیانگر سهم ۰/۵۵ درصدی درآمد است که در قالب پس‌انداز به سرمایه تبدیل می‌شود که از میانگین کشورهای توسعه یافته (در حدود ۰/۳۳ درصد) بیشتر و بیانگر اهمیت پس‌انداز در ترویج سطوح بالاتر رشد اقتصادی و درآمد در ایران است. نتایج تحقیق مذکور حاکی از نقش مبهم سرمایه‌گذاری در بلندمدت است. نتایج حاصل از برآورد تصحیح خطا کوتاه‌مدت نشان می‌دهد که پس‌انداز یک اثر تعادلی کوتاه‌مدت بر رشد اقتصادی با کشش ۰/۱۲۵- دارد که این نتیجه نیز تأییدی بر مدل سولو است که به موجب آن تغییرات پس‌انداز تنها دارای اثر گذرا بر رشد اقتصادی می‌باشند. سرمایه نیز دارای کشش کوتاه‌مدت ۰/۱۷ با رشد تولید می‌باشد که در سطح ۵٪ معنادار است.

۴. روش‌شناسی تحقیق

در این تحقیق از متغیرهای لگاریتم تولید ناخالص داخلی (LY)، لگاریتم پس‌انداز ناخالص داخلی (LS) و لگاریتم تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (LK) به قیمت ثابت ۱۳۸۳ استفاده شده، که آمارهای مربوط به این متغیرها از اطلاعات آماری و نماگرهای اقتصادی بانک مرکزی ایران^۱ استخراج شده است. برای آزمون ایستایی متغیرها، از آزمون‌های زیوت-اندریوز (۱۹۹۲)، و لامسداين و پاپل (۱۹۹۷) و از آزمون همجمعی ساینکنن - لوتکیپول (۲۰۰۴) به صورت درون‌زا و الگوی خود رگرسیون با وقفه‌های توزیعی گسترده (ARDL) نیز استفاده شده است. در مطالعات تجربی سری‌های زمانی، قبل از هرگونه تخمین و تجزیه و تحلیل‌های اقتصادسنجی، ریشه واحد متغیرهای مدل مورد آزمون قرار می‌گیرد، تا در صورت وجود ریشه واحد، از آزمون‌های همجمعی استفاده شود؛ اما نکته قابل توجه در این بررسی‌ها این است که عدم توجه به شکست ساختاری در متغیرهای سری‌های زمانی از یک سو و وجود تغییرات ساختاری در رابطه بین متغیرهای کلان اقتصادی از سوی دیگر، منجر به نتایج گمراه‌کننده می‌شود (اصغرپور و همکاران، ۱۳۸۷: ۱۱۱).

در مطالعات پرون (۱۹۹۰ و ۱۹۸۹) و راپاپورت و ریچلین^۱ (۱۹۹۸)، تاریخ تغییر جهت به صورت برون‌زا تعیین شده است. اما این فرض را بنرجی، لامسداین و استوک^۲ (۱۹۹۲)، لامسداین و پاپل^۳ (۱۹۹۷)، زیوت و اندریوز^۴ (۱۹۹۲) و برخی از پژوهشگران دیگر به شدت مورد انتقاد قرار داده و روش‌هایی برای تعیین درون‌زایی این مقاطع پیشنهاد کردند. فیلترکالمن، آزمون زیوت و اندریوز، برآوردگر شبه حداکثر راستنمایی^۵ نیونس^۶ و همکاران (۱۹۹۵)، پیش‌آزمون گریگوری-هانسن^۷ (۱۹۹۶) روش‌هایی هستند که براساس آن‌ها می‌توان تنها یک تاریخ تغییر جهت را تعیین کرد. اما مقالات لی^۸ (۱۹۹۶)، بای^۹ (۱۹۹۷)، بای و همکاران (۱۹۹۸)، بای و پرون (۱۹۹۸) از جمله برخی مقالاتی هستند که در آن روش‌هایی برای تخمین چند نقطه شکستگی پیشنهاد شده است (همان، ۱۳۸۷: ۱۱۲).

براساس آزمون‌های یادشده، هرگاه وجود تغییر جهت‌های ساختاری متعددی به اثبات برسد، باید از آزمون‌های ریشه واحد و همجمعی باوجود شکست ساختاری استفاده کرد. زیوت و اندریوز (۱۹۹۲)، سیلوا پول^{۱۰} (۱۹۹۶)، لی و همکاران (۱۹۹۷)، آمسler و لی^{۱۱} (۱۹۹۵)، آزمون‌های نقطه بهینه^{۱۲} دافور و کینگ^{۱۳} (۱۹۹۱) و وانگ و اشمیت^{۱۴} (۱۹۹۶) برخی از آزمون‌هایی هستند که با استفاده از آن‌ها می‌توان آزمون ریشه واحد باوجود تغییر جهت ساختاری را انجام داد. از جمله آزمون‌های همجمعی معتبر باوجود تغییر جهت ساختاری، می‌توان به آزمون کامپوس، اریکسون و هندری^{۱۵} (۱۹۹۶)، گریگوری، نیسون و وات^{۱۶} (۱۹۹۶) و آزمون گریگوری-هانسن (۱۹۹۶) اشاره کرد (همان، ۱۳۸۷: ۱۱۳).

لامسداین-پاپل در سال ۱۹۹۷، روش جدیدی برای آزمون ریشه واحد با لحاظ دوشکست ساختاری در الگو ارائه دادند. این محققین بیان می‌کنند که آزمون ریشه واحدی که دوشکست را لحاظ می‌کند بسیار قدرتمندتر از آزمون‌هایی است که فقط یک شکست را در الگو لحاظ می‌کنند. لامسداین

1. Rappoport & Reichilin
2. Banerjee, Lumsdain & Stock
3. Lumsdain & Papell
4. Zivot & Andrews
5. Quasi-Maximum Likelihood Estimator
6. Nuns et al
7. Gregory & Hansen
8. Lee
9. Bai
10. Silvapulle
11. Amster & Lee
12. Point Optimal Test
13. Dufour & King
14. Hwang & Schmidt
15. Ericson & Hendry
16. Gregory, Nason and Watt

و پاپل با توسعه روش الگوی C زیوت و اندریوز (۱۹۹۲)، آزمون ADF را به وسیله لحاظ دوشکست ساختاری مطابق آنچه در ادامه می‌آید، اصلاح کردند:

$$\begin{aligned} DU1_t &= \begin{cases} 1 & \text{if } t > T_b1 \\ 0 & \text{if } t \leq T_b1 \end{cases} & DT1_t &= \\ \begin{cases} t - T_b1 & \text{if } t > T_b1 \\ 0 & \text{if } t \leq T_b1 \end{cases} & & & \\ DU2_t &= \begin{cases} 1 & \text{if } t > T_b2 \\ 0 & \text{if } t \leq T_b2 \end{cases} & DT2_t &= \begin{cases} t - T_b2 & \text{if } t > T_b2 \\ 0 & \text{if } t \leq T_b2 \end{cases} \end{aligned} \quad (1)$$

$$\Delta y_t = \mu + \beta t + \theta DU1_t(T_b) + \gamma DT1_t(T_b) + \omega DU2_t(T_b2) + \psi DT2_t(T_b2) + \alpha y_{t-1} + \sum_{i=1}^k c_i \Delta y_{t-i} + u_t \quad (2)$$

در رابطه فوق دو متغیر دامی $DU1_t$ و $DU2_t$ تغییرات ساختار در عرض از مبدأ را به ترتیب در زمان‌های T_b1 ، T_b2 نشان می‌دهند. همچنین متغیرهای مجازی $DT1_t$ ، $DT2_t$ نیز انتقال در روند زمانی را به ترتیب در زمان‌های T_b1 ، T_b2 نشان می‌دهند. در این روش نیز مانند زیوت و اندریوز زمان‌های شکست ساختاری T_b ، براساس حداقل آماره t برای α انتخاب می‌شود (صمدی و پهلوانی، ۱۳۸۸: ۲۷۱).

لوتکیپول و همکاران (۲۰۰۴) در مطالعه خود آزمونی برای تعیین رتبه همجمعی ارائه دادند که قابلیت کاربرد برای مدل‌های VAR، که یک تغییر درون‌زا و از پیش ناشناخته شامل می‌شود، دارد. در این آزمون تغییر ساختار به صورت تغییری ساده در سطح فرآیند مدل شده است. آن‌ها پیشنهاد کردند که در مرحله اول تاریخ شکست براساس تخمین مدل VAR نامقید مشخص شود و سپس در مرحله بعد قسمت قطعی فرآیند که شامل اندازه تغییر ساختار است، تخمین زده شود و سری‌های مورد مطالعه باکم کردن قسمت قطعی از آن‌ها تعدیل شوند و در مرحله پایانی آزمون جوهانسن برای سری‌های تعدیل شده به کار رود. همچنین آزمون‌های آماری توزیعی کاملاً شناخته‌شده صفری که به تاریخ شکست وابستگی ندارد را نشان دادند. به‌طور کلی همان‌طور که اشاره شد، این آزمون براساس آزمون سایکنن و لوتکیپول (a, b, c, 2000) است و تفاوت این آزمون در آن است که تاریخ شکست به صورت درون‌زا مشخص می‌شود و در ابتدا شناخته‌شده نیست، همچنین این آزمون متغیر دامی تکانه را شامل نمی‌شود. بنابراین فرض می‌شود که $y_t = (y_{1t}, 000, y_{nt})'$ ($t = 1, 000, T$) به وسیله فرآیند دارای اجزا عرض از مبدأ و روند خطی و تغییر در سطح به صورت زیر تولید شده است (سایکنن و لوتکیپول، ۲۰۰۴: ۴):

$$y_t = \mu_0 + \mu_1 t + \delta d_{t\tau} + x_t \quad (3)$$

در رابطه فوق بردارهای پارامتر μ_i ($i = 0, 1$) و δ ناشناخته ($n \times 1$) هستند و $d_{t\tau}$ یک متغیر دامی (مجازی) است که برای $t < \tau$ $d_{t\tau} = 0$ بوده و برای $t \geq \tau$ $d_{t\tau} = 1$ است و نشان‌دهنده تغییر در

سطح در زمان τ است. فرض بر این است که مقدار τ ناشناخته و به‌طور درون‌زا تعیین می‌شود و بستگی به اندازه نمونه دارد، به‌طوری‌که تغییر یا شکست در نسبت ثابتی از اندازه نمونه رخ می‌دهد. به‌طور دقیق فرض بر این است که:

$$\tau = [T\lambda] \text{ with } 0 < \underline{\lambda} \leq \lambda \leq \bar{\lambda} < 1 \quad (۴)$$

که در رابطه فوق $\underline{\lambda}$ و $\bar{\lambda}$ اعداد حقیقی مشخصی هستند و [0] نشان‌دهنده آرگومانی با عدد صحیح است. به بیانی دیگر، این امکان وجود ندارد که تاریخ تغییر در قسمت خیلی آغازین و خیلی انتهایی نمونه رخ دهد. باید توجه شود که $\underline{\lambda}$ و $\bar{\lambda}$ ممکن است به‌طور دلخواه بین ۰ و ۱ مانند ۰/۱ انتخاب شود و شرطی که برای آزمون مانند آزمون‌های بای، لامسداین و استاک (۱۹۹۸) وجود دارد این است که مدل مورد بررسی شامل متغیرهای $I(1)$ است (همان، ۲۰۰۴: ۴).

حال فرض می‌شود که فرآیند x_t در رابطه فوق ارائه‌کننده $\text{VAR}(p)$ به‌صورت زیر است:

$$x_t = A_1 x_{t-1} + \dots + A_p x_{t-p} + \varepsilon_t \quad (۵)$$

در رابطه فوق A_j ماتریس ضرایب $(n \times n)$ است. برای سادگی فرض شده است که $x_t = 0$ برای $t \leq 0$ برابر صفر $\varepsilon_t = i. i. d. (0, \Omega)$ بوده که نشان‌دهنده آن است که ε_t دارای توزیعی مستقل و شناخته‌شده با میانگین صفر و ماتریس کوواریانس Ω است. همچنین ما فرض می‌کنیم که تمامی گشتاورهای رتبه b ، ε_t موجود هستند و b عددی بزرگ‌تر از ۴ است. فرض مقادیر آغازین می‌تواند با فرض که گویای آن است که مقادیر آغازین از یک توزیع احتمال ثابت که بستگی به اندازه نمونه ندارد، گرفته شده است، جایگزین گردد. شکل VECM فرآیند x_t به‌صورت زیر است:

$$\Delta x_t = \Pi x_{t-1} + \sum_{j=1}^{p-1} \Gamma_j \Delta x_{t-j} + \varepsilon_t \quad (۶)$$

که در رابطه فوق Π و Γ_j ماتریس‌هایی $(n \times n)$ به‌صورت زیر هستند:

$$\begin{aligned} \Pi &= -(I_n - A_1 - \dots - A_p) \\ \Gamma_j &= -(A_{j+1} - \dots - A_p) \\ J &= 1, \dots, p-1 \end{aligned} \quad (۷)$$

فرآیند x در رابطه فوق حداکثر $I(1)$ فرض شده و هم‌جمع با رتبه ماتریس r است. بنابراین ماتریس Π می‌تواند به‌صورت $\Pi = \alpha \beta'$ نوشته شود، که در آن α و β به‌ترتیب ماتریس‌های رتبه کامل $(n \times r)$ هستند. همان‌طور که می‌دانیم $\beta' x_t$ و Δx_t میانگین صفر و $I(0)$ هستند (همان، ۲۰۰۴: ۵).

با تعریف $\Psi = I_n - \Gamma_1 - \dots - \Gamma_{p-1} = I_n + \sum_{j=1}^{p-1} j A_{j+1}$ و $C = \beta_{\perp} (\alpha'_{\perp} \Psi \beta_{\perp})^{-1} \alpha'_{\perp}$ خواهیم داشت $(t=1, 2, 000)$ $x_t = C \sum_{j=1}^t \varepsilon_j + \xi_t$ که در این رابطه ξ_t

میانگین صفر و $I(0)$ است. در ادامه از وقفه چندجمله‌ای به صورت زیر استفاده می‌شود (همان، ۲۰۰۴):

$$A(L) = I_n - A_1L - \dots - A_pL^p = I_n\Delta - \Pi L - \Gamma_1\Delta L - \dots - \Gamma_{p-1}\Delta L^{p-1} \quad (۸)$$

توجه کنید که ارتباط مابین دو نوع پارامتریزه کردن متفاوت با روابط
 $A_1 = I_n + \alpha\beta'$ ، $A_j = \Gamma_j - \Gamma_{j-1}$ ($j = 2, \dots, p-1$) و $A_p = -\Gamma_{p-1}$ نشان داده می‌شوند. با ضرب $A(L)$ در رابطه زیر

$$\Delta y_t = v + \alpha(\beta' y_{t-1} - \phi(t-1) - \theta d_{t-1,t}) + \sum_{j=1}^{p-1} \Gamma_j \Delta y_{t-j} + \sum_{j=0}^{p-1} \gamma_j^* \Delta d_{t-1,\tau} + \varepsilon_t \quad (۹)$$

$t = p+1, p+2, \dots, 000$

که در این رابطه $\theta = \beta' \delta$ ، $\phi = \beta' \mu_1$ ، $v = -\Pi \mu_0 + \Psi \mu_1$ ، $\gamma_0^* = \delta$ و $\gamma_j^* = -\Gamma_j \delta$ برای $j = 1, \dots, p-1$ ، τ در اینجا یک تکانه دامی (مجازی) با مقدار ۱ برای $t = \tau + j$ و در غیر این صورت برابر صفر است. برای مقادیر رتبه p معادله VAR و فرمول شدن مدل به ما اجازه می‌دهد که قسمت قطعی برآیند تولید داده DGP، همان طوری که سایکنن و لوتکیپول (2000, a, b, c) نشان دادند تخمین زده شود (همان، ۲۰۰۴):

برای معادله VAR با رتبه p ، τ می‌تواند براساس مدل VAR که کمترین قید را دارد، با توجه به رتبه همجمعی با تخمین مدل زیر به دست آید:

$$\Delta y_t = v_0 + v_1 t + \delta_1 d_{t\tau} + \sum_{j=0}^{p-1} \gamma_j^* \Delta d_{t-1,\tau} + A_1 y_{t-1} + \dots + A_p y_{t-p} + \varepsilon_t \quad (۱۰)$$

$t = p+1, \dots, T$

معادله فوق بدون تحمیل هیچ محدودیت رتبه‌ای بر Π و با دوباره نویسی جمله‌ها از معادله (۹) به دست آمده است. در این معادله $\gamma_0 = \delta$ ، $\delta_1 = -\Pi \delta$ ، $v_1 = -\Pi \mu_1$ ، $v_0 = v + \Pi \mu_1$ ، δ_1 و $\gamma_j = \gamma_j^*$ ($j = 1, \dots, p-1$) است. بنابراین قسمت قطعی مدل، یک روند خطی، یک متغیر گام دامی و p تکانه دامی را شامل می‌شود. تاریخ تغییر به صورت زیر تخمین زده می‌شود:

$$\hat{\tau} = \arg \min_{\tau \in T} \det \left(\sum_{t=p+1}^T \hat{\varepsilon}_{t\tau} \hat{\varepsilon}'_{t\tau} \right)$$

که در رابطه فوق $\tau = [T\underline{\lambda}, T\bar{\lambda}]$ ، فضایی است که شکست τ در آن رخ داده است و $\hat{\varepsilon}_{t\tau}$ باقی مانده ناشی از تخمین معادله (۱۰) با تخمین زن LS است. ممکن است که p تکانه دامی در معادله (۱۰) تشخیص درست تاریخ شکست را با مشکل مواجه کند زیرا آن‌ها اطلاعات مشاهدات مرتبط با

دوره‌هایی که مقادیر آن‌ها یک فرض شده‌اند حذف نماید. بنابراین راه‌حلی که ممکن است برای رفع این مشکل در نظر گرفته شود، تخمین تاریخ شکست از مدل VAR که شامل متغیرهای دامی تکانه نباشد به صورت زیر استفاده می‌شود:

$$y_t = v_0 + v_1 t + \delta_1 d_{t\tau} + A_1 y_{t-1} + \dots + A_p y_{t-p} + \varepsilon^*_{t\tau} \quad (11)$$

$$t = p+1, \dots, T$$

که در معادله (۱۱)، $\varepsilon^*_{t\tau} = \sum_{j=0}^{p-1} \gamma_j \Delta d_{t-1,\tau} + \varepsilon_t$ است. در نتیجه تخمین زن تاریخ شکست یا تغییر \tilde{t} به صورت زیر خواهد بود:

$$\tilde{t} = \arg \min \det(\sum_{t=p+1}^T \hat{\varepsilon}^*_{t\tau} \hat{\varepsilon}^{*'}_{t\tau}) \quad (12)$$

و $\varepsilon^*_{t\tau}$ باقی‌مانده تخمین حداقل مربعات معادله (۱۱) است. تاکنون فرض شده است که ما مدل VAR با رتبه P مشخصی داشتیم که در عمل رتبه p مشخص نیست. در این صورت ممکن است تاریخ شکست براساس تعدادی از رتبه‌های ممکن VAR تخمین زده شود که از یک بزرگ‌تر هستند و یا رهیافت جایگزین آن است که تاریخ شکست ممکن است برای بازه‌ای از رتبه‌های p=1 تا pmax تخمین زده شود که در آن pmax حد بالایی مشخص شده برای رتبه VAR است و بهترین رتبه می‌تواند با معیارهایی مانند SCB و یا AIC و یا ... تعیین شود. البته در صورتی که فرایند تولید داده بدون روند خطی شناخته شده باشد، جمله مرتبط آن در معادلات (۱۰ و ۱۱) حذف خواهند شد. با توجه به آن چه گفته شد در این آزمون ما می‌خواهیم به صورت زیر فرضیات زیر را مورد آزمون قرار دهیم:

$$H_0(r_0): rk(\Pi) = r_0 \quad \text{versus} \quad H_1(r_0): rk(\Pi) > r_0 \quad r_0 = 0, \dots, K-1$$

طبق نظر پسران و پسران (۱۹۹۷)، فرآیند ARDL توسط معادلات زیر ارائه می‌شود:

$$\begin{aligned} \phi(L, p) y_t &= \sum_{i=1}^k \beta_i(L, q_i) x_{it} + \delta' w_t + u_t \\ \phi(L, p) &= 1 - \phi_1 L - \phi_2 L^2 - \dots - \phi_p L^p \\ \beta_i(L, q_i) &= 1 - \beta_{i1} L - \dots - \beta_{iq_i} L^{q_i} \\ i &= 1, 2, \dots, k \end{aligned} \quad (13)$$

در معادله فوق y_t متغیر وابسته و x_{it} متغیرهای مستقل هستند. عبارت L عملگر وقفه بوده و w_t بردار $S \times 1$ که نمایانگر متغیرهای از پیش تعیین شده در الگو که شامل عرض از مبدأ، متغیرهای مجازی، روند زمانی و سایر متغیرهای برون‌زا است. طول وقفه بهینه در این مطالعه به وسیله معیار اطلاعاتی شوارتز-بیزین (SBC) تعیین شده است (صمدی و پهلوانی، ۱۳۸۸: ۲۹۳).

در روش ARDL با استفاده از معادله زیر می‌توان ضرایب بلندمدت و انحراف معیار مرتبط با آن‌ها را محاسبه نمود:

$$\hat{\theta}_i = \frac{\hat{\beta}_{i0} + \hat{\beta}_{i1} + \dots + \hat{\beta}_{qi}}{1 - \hat{\phi}_1 - \hat{\phi}_2 - \dots - \hat{\phi}_p} \quad i = 1, 2, \dots, k \quad (14)$$

ضرایب متغیرهای از پیش تعیین شده (شامل متغیرهای مجازی) و عرض از مبدأ در بلندمدت نیز به صورت زیر خواهند بود:

$$\hat{\theta}_0 = \frac{\hat{\beta}_0}{1 - \hat{\phi}_1 - \hat{\phi}_2 - \dots - \hat{\phi}_p}, \quad \hat{\psi} = \frac{\hat{\delta}(\hat{p}, \hat{q}_1, \hat{q}_2, \dots, \hat{q}_k)}{1 - \hat{\phi}_1 - \hat{\phi}_2 - \dots - \hat{\phi}_p} \quad (15)$$

بردار همجمعی بلندمدت نیز توسط رابطه زیر تعیین می شود:

$$y_t - \hat{\theta}_0 - \hat{\theta}_1 x_{1t} - \hat{\theta}_2 x_{2t} - \dots - \hat{\theta}_k x_{kt} = \varepsilon_t \quad \forall = 1, 2, \dots, n \quad (16)$$

ارائه تخمین بدون تورش از پارامترهای بلندمدت به همراه آماره t مربوط به ضرایب محاسبه شده این امکان را فراهم می آورد که آزمون ریشه واحد فرضیه صفر عدم وجود همجمعی نیز انجام شود. لازمه آن که الگوی پویای شماره (۱۴) به سمت تعادل بلندمدت گرایش یابد آن است که مجموع ϕ_i ها ($i = 1, 2, \dots, p$) کمتر از یک باشد. اکنون اگر $(\sum \hat{\phi}_i - 1)$ را به مجموع انحراف معیارشان تقسیم کنیم، یک آماره آزمون از نوع آماره t نتیجه خواهد شد که می توان کمیت آن را با کمیت های بحرانی ارائه شده توسط بنرجی، دولادو و مستر^۱ (۱۹۹۲) برای آزمون مورد نظر مورد مقایسه قرار داد (همان، ۱۳۸۸: ۲۹۴).

$$\begin{cases} H_0 = \phi_1 \geq 0 \\ H_1 = \phi_1 < 0 \end{cases}, \quad t = \frac{(\sum \hat{\phi}_i - 1)}{(\sum_{i=1}^p S_{\hat{\phi}_i})} \quad (17)$$

حال می توان معادله (۱۳) را به شکل زیر براساس وقفه و تفاضل مرتبه اول متغیرهای $y_t, x_{1t}, x_{2t}, \dots, x_{kt}$ و همچنین w_t بازنویسی کرده و جمله پویای کوتاه مدت ARDL را به صورت معادله زیر نشان داد:

$$\Delta y_t = -\phi(1, \hat{p}) EC_{t-1} + \sum_{i=1}^k \beta_{i0} \Delta x_{it} + \delta' w_t - \sum_{j=1}^{\hat{p}-1} \varphi_j^* y_{t-j} - \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{\hat{q}_i-1} \beta_{ij}^* \Delta x_{i,t-j} + u_t \quad (18)$$

(پارامترهای φ^* ، δ' و β_{ij}^* ضرایب پویای کوتاه مدت بوده و $\phi(1, p)$ نیز سرعت تعدیل را نشان می دهد).

در پایان می توان جمله تصحیح خطا را به صورت زیر تعریف کرد:

$$EC_t = y_t - \sum_{i=1}^k \hat{\theta}_i x_{it} - \hat{\Psi}' w_t \quad (19)$$

برای حصول اطمینان از وجود رابطه همجمعی پسران و همکاران (۲۰۰۱) آزمون کران^۱ را برای مدل با عرض از مبدأ و روند به شکل زیر ارائه کردند:

$$\Delta y_t = \alpha_0 + \alpha_1 t + \phi y_{t-1} + \sum_{i=1}^k \gamma_i x_{i,t-1} + u_t \quad (20)$$

با تخمین معادله فوق مقادیر آماره‌های F را برای آزمون فرض صفر $\phi = \gamma_1 = \gamma_2 = \dots = 0$ که گویای عدم وجود رابطه همجمعی است را محاسبه کرده و با مقایسه آن با مقادیر بحرانی شیشه‌سازی شده توسط پسران و همکاران، در مورد وجود رابطه همجمعی تصمیم‌گیری می‌کنیم. در روابط فوق k تعداد رگرسیونها، t تعداد مشاهدات است، که مقادیر بحرانی k=0 مشابه مربع مقادیر بحرانی آماره t آزمون ریشه واحد دیکی- فولر است. مقادیر بحرانی کران پایین اشاره بر مقادیر بحرانی محاسبه‌شده هنگامی که تمامی رگرسیونها I(0) هستند دارد؛ همچنین مقادیر بحرانی کران بالا اشاره بر مقادیر بحرانی محاسبه‌شده هنگامی که تمامی رگرسیونها I(1) هستند، دارد. اگر آماره آزمون محاسبه‌شده کمتر از مقادیر بحرانی کران پایین باشد، نمی‌توانیم فرض صفر را که گویای عدم وجود رابطه همجمعی است، رد کنیم. در صورتی که آماره محاسبه‌شده بزرگ‌تر از کران بالا باشد، فرض صفر رد خواهد شد. اگر آماره محاسبه‌شده بین کران پایین و بالا باشد، نتیجه مبهم و نامشخص خواهد بود (صمدی و پهلوانی، ۱۳۸۸: ۲۹۵).

۵. یافته‌های تحقیق

۵-۱- نتایج آزمون‌های ریشه واحد

جدول ۱: نتایج آزمون ریشه واحد زیوت و اندریوز با لحاظ یک شکست ساختاری

علت شکست ساختاری	مانایی	T- Stat	وقفه پهنه	زمان شکست	نماد	نام متغیر
جنگ تحمیلی	نامانا	-۳/۲۶	۴	۱۳۶۳	Ln(K)	تشکیل سرمایه ثابت ناخالص
انقلاب اسلامی	نامانا	-۳/۸۷	۴	۱۳۵۸	Ln(Y)	تولید ناخالص داخلی
جنگ تحمیلی	نامانا	-۴/۶۰	۴	۱۳۶۴	Ln(S)	پس‌انداز ناخالص داخلی

منبع: یافته‌های تحقیق (مقادیر بحرانی مدل A برای سطوح ۱ و ۵ به ترتیب برابر ۵,۳۴- و ۴,۸- و مقادیر بحرانی مدل C برای سطوح ۱ و ۵ به ترتیب برابر ۵,۲۷- و ۵,۰۸- است).

در آزمون زیوت- اندریوز ابتدا الگوی (C) برای هر سه متغیر برآورد شد. در نهایت به دلیل معنادار نبودن آماره γ (شکست در روند) در الگوی C برای متغیرهای تشکیل سرمایه ثابت ناخالص و تولید

1. Bounded test

ناخالص داخلی الگوی A انتخاب گردید که علت شکست ساختاری برای این متغیرها به ترتیب وقوع جنگ تحمیلی و انقلاب اسلامی می‌باشد. برای متغیر پس‌انداز نیز همان الگوی C به دلیل معنادار بودن آماره‌های γ (شکست در روند) و θ (شکست در عرض از مبدأ) در سطح انتخاب گردید که زمان شکست ساختاری برای این متغیر نیز مصادف با اواسط جنگ تحمیلی است. نتایج بیانگر این می‌باشند که تمامی متغیرهای به کار رفته در این آزمون با لحاظ شکست ساختاری نامانا می‌باشند و با یک بار تفاضل‌گیری با لحاظ شکست ساختاری درون‌زا در عرض از مبدأ پایا شده‌اند.

جداول (۲) تا (۴) نتایج آزمون لامسداین و پاپل (۱۹۹۷) نشان می‌دهد که آماره t برای μ ، β ، θ ، ω ، ψ و γ در سری زمانی تولید ناخالص داخلی، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص و پس‌انداز ناخالص ملی بامعنی است. این بیان می‌کند که شکست‌های ساختاری تعیین‌شده به صورت درون‌زا در سال‌های (۱۳۵۴ و ۱۳۶۴) برای متغیر تولید ناخالص داخلی بر روی عرض از مبدأ و روند (الگوی C) به دلیل بزرگ‌تر بودن قدرمطلق آماره t برای μ و β از مقدار بحرانی، در سال‌های (۱۳۵۶ و ۱۳۶۸) برای متغیر تشکیل سرمایه بر روی روند (الگوی B) به دلیل بزرگ‌تر بودن قدرمطلق آماره t برای β از مقدار بحرانی و در سال‌های (۱۳۴۹ و ۱۳۶۳) برای متغیر پس‌انداز بر روی عرض از مبدأ (الگوی A) به دلیل بزرگ‌تر بودن قدرمطلق آماره t برای μ از مقدار بحرانی مؤثر هستند. زمان‌های شکست ساختاری برای متغیرهای مذکور نزدیک به زمان تکانه‌های نفتی در ۱۳۵۴-۱۳۵۳، تأثیرات انقلاب اسلامی در ۱۳۵۸ و سرانجام جنگ تحمیلی عراق علیه ایران در دهه ۶۰ است. تحت این روش متغیرهای پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و تولید ناخالص داخلی در سطح ۵٪ دارای ریشه واحد و نامانا هستند.

جدول ۲: نتایج برآورد زمان شکست‌های ساختاری با روش لامسداین و پاپل (LP) الگوی (B)

K	α	ψ	ω	β	μ	TB ₁ TB ₂	متغیر
۱	-۰,۵۳۲۴ (-۵,۳۷)	-۰,۰۴۹۳ (-۴,۵۶)	-۰,۱۰۳۸ (-۴,۸۹)	۰,۰۷۹۲ (-۴,۸۲)	-۱۰۰,۴۵۰۲ (-۱,۸۲)	۱۳۵۶ ۱۳۶۸	K

منبع: یافته‌های تحقیق (مقادیر بحرانی در سطح ۵، ۱۰ و ۱ درصد به ترتیب -۶,۳۷، -۶,۱۹، -۷,۱۹ است).

جدول ۳: نتایج برآورد زمان شکست‌های ساختاری با روش لامسداین و پاپل (LP) الگوی (A)

K	α	γ	θ	β	μ	TB ₁ TB ₂	متغیر
۴	-۰,۶۹ (-۵,۸۴)	-۰,۸۵۵۳ (-۴,۴۲)	۰,۵۷۴۶ (۳,۷۲)	۰,۰۳۶۸ (-۱,۳۴)	-۴۱,۴۶۱۰ (-۴,۳۴)	۱۳۵۰ ۱۳۶۳	S

منبع: یافته‌های تحقیق (مقادیر بحرانی در سطح ۵، ۱۰ و ۱ درصد به ترتیب -۶,۱۶، -۵,۸۹، -۶,۷۴ است).

جدول ۴: نتایج برآورد زمان شکست‌های ساختاری با روش لامسداین و پاپل (LP) الگوی (C)

K	α	ψ	ω	γ	θ	β	μ	TB ₁ TB ₂	متغیر
۱	-۰,۶۸ (-۶,۶۶)	۰,۰۵ (۵,۲۵)	-۰,۱۰ (-۵,۹۱)	-۰,۰۸ (-۲,۰۹)	۰,۱۲۸ (۲,۱۳)	۰,۰۷۷۷ (-۶,۲۱)	-۹۵,۶۴۴۶ (-۶,۲۱)	۱۳۵۴ ۱۳۶۴	Y

منبع: یافته‌های تحقیق (مقادیر بحرانی در سطح ۵، ۱۰ و ۱ درصد به ترتیب -۶,۷۵، -۶,۴۸ و -۷,۱۹ است.)

۲-۵. نتایج آزمون‌های همجمعی

۲-۵-۱. آزمون همجمعی در حضور شکست ساختاری گریگوری هانسن (۱۹۹۶)

گریگوری-هانسن (۱۹۹۶) بحث می‌کنند که رابطه همجمعی خطی ممکن است به موجب تغییر در بردار همجمعی در طول دوره موردنظر باشد و بنابراین امکان دارد که بردار همجمعی ثبات زمانی نداشته باشد. با توجه به نتایج به دست آمده در جدول ذیل می‌توان استدلال کرد که رابطه‌ای بلندمدت بین پس‌انداز ناخالص ملی، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص و تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۵۶ با تغییر جهت ساختاری وجود دارد که دلالت بر رد فرضیه صفر عدم وجود همگرایی و وجود رابطه بلندمدت بین متغیرها می‌باشد. الگوی تغییر رژیم (C/S) به اقتصاد ایران بیشتر نزدیک است چرا که اقتصاد ایران با یک تغییر رژیم مواجه بوده است. آماره ADF^* و Z_t در الگوی (C/S) به دلیل رد فرضیه صفر بیان می‌کند که با در نظر گرفتن شکست ساختاری و تغییرات رژیم رابطه تعادلی بلندمدت بین پس‌انداز، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص و تولید ناخالص داخلی وجود دارد.

جدول ۵: نتایج برآورد آزمون هم‌انباشتگی گریگوری-هانسن (۱۹۹۶)

	آماره	T-Stat	مقادیر بحرانی در سطوح مختلف			سال شکست	دلیل شکست ساختاری
			۱%	۵%	۱۰%		
الگوی تغییر در سطح (C)	ADF^*	-۳/۹۰	-۵/۴۴	-۴/۹۲	-۴/۶۹	۱۳۶۵	جنگ تحمیلی
	Z_t^*	-۳/۵۵	-۵/۴۴	-۴/۹۲	-۴/۶۹		
	Z_∞^*	-۲۱/۶۸	-۵۷/۰۱	-۴۶/۹۸	-۴۲/۴۹		
الگوی تغییر در روند (T)	ADF^*	-۳/۹۱	-۵/۸	-۵/۲۹	-۵/۰۳	۱۳۵۴	شوک نفتی
	Z_t^*	-۳/۷۳	-۵/۸	-۵/۲۹	-۵/۰۳		
	Z_∞^*	-۲۱/۴۴	-۶۴/۷۷	-۵۳/۹۲	-۴۸/۹۴		
الگوی تغییر جهت ساختاری (تغییر رژیم) (C/S)	ADF^*	-۵/۷۸*	-۶/۴۵	-۵/۹۶	-۵/۷۳*	۱۳۵۶	انقلاب اسلامی
	Z_t^*	-۵/۸۳*	-۶/۴۵	-۵/۹۶	-۵/۷۳*		
	Z_∞^*	-۴۲/۶۵	-۷۹/۶۵	-۶۸/۴۳	-۶۳/۱۰		

منبع: یافته‌های تحقیق

۵-۲-۲. آزمون‌های همجمعی در حضور شکست ساختاری سایکن لوتکیپول (۲۰۰۴)

نتایج جدول (۶) نشان می‌دهد شکست در مشاهده ۲۲ یا همان سال ۱۳۵۹ که اثرات تدریجی انقلاب اسلامی را نشان می‌دهد، رخ داده است و حداقل یک بردار همجمعی ($r = 0$) در سطح ۱۰٪ و ۵٪ برای الگوی موردنظر تأیید می‌گردد.

جدول ۶: نتایج برآورد آزمون هم‌انباشتگی سایکن لوتکیپول درون‌زا (۲۰۰۴)

فرضیه H_0	test	زمان شکست (K)	مقادیر بحرانی در سطوح مختلف		
			۱۰٪	۵٪	۱٪
$r \leq 2$	۶,۱۸	۱۳۵۹	۵,۴۲	۶,۷۹	۱۰,۰۴
$r \leq 1$	۱۴,۲۸		۱۳,۷۸	۱۵,۸۳	۱۹,۸۵
$r = 0$	۲۹,۷۰		۲۵,۹۳	۲۸,۴۵	۳۳,۷۶

منبع: یافته‌های تحقیق

۵-۲-۳. برآورد الگو با روش ARDL

برای برآورد مدل از الگوی پویای خود بازگشتی با وقفه‌های توزیعی ARDL استفاده شده است. این روش برخلاف سایر روش‌های همجمعی دارای قیدی برای یکسان بودن درجه هم‌جمعی متغیرها ندارد و برای برآورد رابطه بلندمدت تعادلی کارآمد و برای نمونه‌های کوچک از کارایی مناسبی برخوردار است. پسران و شین (۱۹۹۵) در مورد تصریح وقفه‌های الگو، به‌کارگیری معیار شوارتز-بیزین را پیشنهاد می‌کنند. زیرا این ضابطه در تعداد وقفه‌ها صرفه‌جویی می‌کند و باعث می‌شود تا درجه آزادی زیادی از دست نرود و معیار مناسبی جهت انتخاب وقفه‌های بهینه در نمونه‌های با حجم کوچک‌تر است. (صمدی و پهلوانی، ۱۳۸۸: ۲۹۱)

اولین گام در رویکرد ARDL بررسی وجود رابطه بلندمدت بین متغیرها با استفاده از آزمون F است که در ادامه به آن خواهیم پرداخت.

آزمون F کرانه‌ها (Bound Test)

در این آزمون آماره F با مقدار بحرانی جدول‌بندی شده توسط پسران و همکاران (۲۰۰۱) مقایسه می‌شود. اگر آماره F محاسبه شده از مقدار حد بالایی جدول، بزرگ‌تر باشد، فرضیه صفر نبود همجمعی رد می‌شود. اگر آماره F محاسباتی از حد پایین کمتر باشد، در این صورت فرضیه صفر نبود همجمعی را نمی‌توان رد کرد و سرانجام در حالتی که مقدار F محاسباتی بین دو حد بالا و پایین قرار گیرد نتیجه مبهم و نامشخص است (صمدی و پهلوانی، ۱۳۸۸: ۲۹۶). بنابراین با توجه به نتایج جدول (۷) در سطح ۵٪ وجود همجمعی و رابطه بلند اثبات می‌شود.

جدول ۷: نتایج آزمون F

سطوح معناداری	I ₀ Bound	I ₁ Bound	آماره F	نتیجه آزمون
٪۱۰	۳,۳۸	۴,۰۲	۴,۷۱	وجود همجمعی و رابطه بلندمدت
٪۵	۳,۳۸	۴,۶۱		
٪۱	۴,۹۹	۵,۸۵		

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۸: برآورد مدل ARDL

مدل ARDL (۲,۰,۰)				
نتایج بلندمدت				
نام متغیرها	ضریب	Std-Error	t-Statistic	Prob
LK	۰,۱۵	۰,۰۲	۵,۲۸	۰,۰۰۰۰
LS	۰,۱۶	۰,۰۳	۵,۰۶	۰,۰۰۰۰
D ₁	-۰,۰۸	۰,۰۱	-۷,۲۸	۰,۰۰۰۰
D ₃	-۰,۰۲۹	۰,۰۰۷	-۴,۰۶	۰,۰۰۰۲
Trend	۰,۰۰۸	۰,۰۰۰۴	۱۷,۵۶	۰,۰۰۰
نتایج کوتاه‌مدت				
نام متغیرها	ضریب	Std-Error	t-Statistic	Prob
D(LK)	۰,۱۴	۰,۰۵	۲,۷۷	۰,۰۰۸
D(LS)	۰,۱۳	۰,۰۲۴	۵,۴۷	۰,۰۰۰۰
D(D ₁)	-۰,۰۰۴	۰,۰۳	-۰,۱۴	۰,۸۸
D(D ₃)	-۰,۰۲	۰,۰۲	-۱,۱۰	۰,۲۷
C	۲,۸۸	۰,۴۶۳	۶,۲۲	۰,۰۰۰۰
ECM	-۰,۷۰	۰,۱۱	۶,۲۰	۰,۰۰۰۰

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۹: آزمون تشخیصی مدل ARDL

آزمون	آماره χ^2 (P.V)	نتیجه در سطح ۵%
خودهمبستگی اجزاء اخلاص	۱,۲۱۱(۰,۵۴)	عدم وجود خودهمبستگی
فرم تبعی	۰,۴۰۴(۰,۵۲)	صحت فرم تبعی
نرمال بودن	۰,۰۹۸(۰,۹۵)	نرمال بودن توزیع پسماندهای مدل
ناهمسانی واریانس	۴,۶۴(۰,۰۰۰۷)	ناهمسانی واریانس

منبع: یافته‌های تحقیق

به دلیل نقض فرض همسانی واریانس مدل را نسبت به ناهمسانی واریانس مقاوم نموده و از robust استفاده نموده‌ایم.

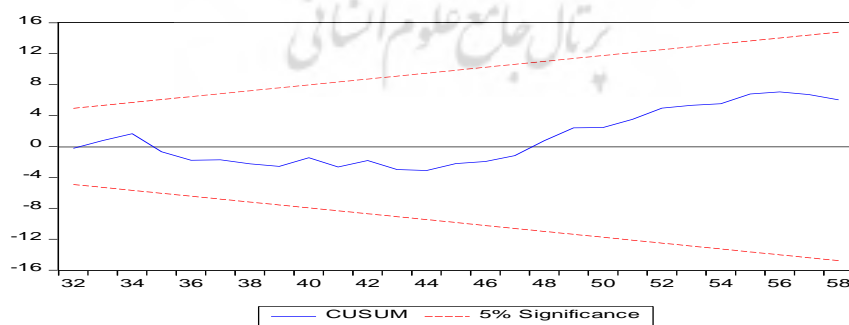
در زیر به معادله بلندمدت رشد اقتصادی اشاره شده است:

$$Y = 0.16 S + 0.15 K - 0.083 D_1 - 0.029 D_3$$

ضریب ۰,۱۶ برای پس انداز مبین یک رابطه مثبت بین این متغیر و رشد اقتصادی است و بدین معناست که یک واحد تغییر در پس انداز رشد اقتصادی را به میزان ۰,۱۶ در همان جهت افزایش و تغییر می دهد. سرمایه گذاری نیز بر طبق اصول اقتصادی رابطه مستقیم و معناداری با رشد اقتصادی دارد. ضریب ۰,۱۵ بیانگر تأثیرپذیری رشد اقتصادی از این متغیر است. همان طور که در جدول مشاهده می شود تقریباً تمامی ضرایب بلندمدت از ضرایب کوتاه مدت متغیرها بیشتر می باشد که مبین تأثیرگذاری بیشتر این متغیرها، بر روی رشد اقتصادی در بلندمدت است. با توجه به جدول (۸) تمامی متغیرها با درصد خطای قابل قبول از لحاظ آماری معنادار هستند. همچنین متغیرهای دامی برای انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی اثری منفی و معنادار بر رشد اقتصادی داشته اند.

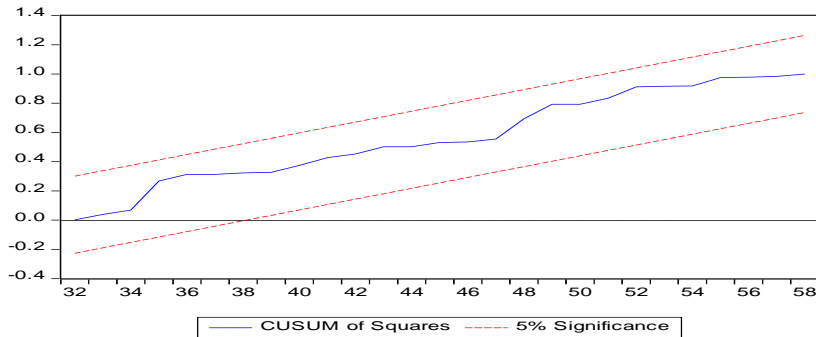
با توجه به نتایج به دست آمده ضریب ECM در مورد تابع رشد اقتصادی از نظر آماری معنادار و بیانگر سرعت تعدیل بالایی می باشد. همچنین معنادار بودن ضریب ECM نشان دهنده رابطه بلندمدت و معنادار بین متغیرهای الگو می باشد. براساس نتایج ارائه شده ضریب $ECM(-1)$ برابر با ۰,۷۰ است و این امر نشان دهنده آن است که در صورت انحراف از مسیر تعادلی بلندمدت، سرعت بازگشت متغیرها به مسیر تعادلی تقریباً یک و نیم سال می باشد. اگر شوک یا عدم تعادل در رشد اقتصادی ایجاد شود پس از حدوداً ۱۸ ماه به تعادل بر خواهد گشت. بنابراین حرکت به سمت تعادل با سرعت نسبتاً بالایی صورت می گیرد. براساس ضریب ارائه شده برای ECM می توان گفت که الگو از قدرت پیش بینی خوبی برخوردار بوده و تغییرات ساختاری نیز در این الگو به خوبی نمایان شده است.

آزمون های ثبات و تشخیص، برای مشخص کردن ثبات مدل و توابع و تعیین ثبات ساختاری مورد استفاده قرار می گیرد. آزمون های ثبات و تشخیص، غالباً در مورد داده های سری زمانی به خصوص زمانی که ما مطمئن نیستیم که شکست ساختاری چه موقع ممکن است اتفاق افتاده باشد بیشتر کاربرد دارد (پهلوانی، ۲۰۰۵). زمانی که ثبات کوتاه مدت و بلندمدت مدل به طور هم زمان مورد بررسی قرار می گیرد از اشکال Cusum Q و Cusum استفاده می کنیم. بر طبق نظریه اسکویی ۲۰۰۱، رد فرضیه صفر نمی تواند تأیید شود اگر نمودار آماری به دست آمده یکی از باندهای طرفین را در سطح ۵٪ قطع نماید.

نمودار ۱: نمودار پسماند

منبع: یافته های تحقیق

نمودار ۲: نمودار پسماند تجمعی

منبع: یافته‌های تحقیق

همان‌طور که در نمودارهای (۱) و (۲) مشاهده می‌شود، نمودارهای پسماند و پسماند تجمعی حاکی از آن می‌باشند که مدل برآوردی از ثبات لازم برخوردار است. به عبارت دیگر با توجه به نمودارهای Cusum Q و Cusum هیچ‌کدام از باندهای طرفین را قطع نکرده و ثبات دائمی بلندمدت برای الگوی تابع رشد اقتصادی قابل قبول خواهد بود.

نتیجه‌گیری

در این مقاله، رابطه بین پس‌انداز و سرمایه‌گذاری با رشد اقتصادی در ایران در حضور شکست ساختاری مورد بررسی قرار گرفته است. در اکثر مطالعات موجود در اقتصاد ایران به مسأله شکست ساختاری در داده‌ها و الگوها توجه اندکی شده است و به جرأت می‌توان گفت که در بررسی روابط بلندمدت بین متغیرها به این مسأله تقریباً توجهی نشده است. حتی در صورت توجه، نقاط شکستگی به صورت برون‌زا فرض شده است که این مقاله با این ویژگی‌ها از سایر مطالعات در رابطه با اقتصاد ایران متمایز می‌باشد.

بررسی لگاریتم متغیرهای پس‌انداز، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی با استفاده از آزمون‌های ریشه واحد فیلیپس-پرون (۱۹۸۹) و لامسداین پاپل (۱۹۹۷) نشان از نامانای بودن این متغیرها در سطح است که با یک‌بار تفاضل‌گیری مانا می‌شوند.

در ادامه برای اثبات وجود رابطه تعادلی بلندمدت بین متغیرها از آزمون‌های همجمعی در حضور شکست ساختاری سایکنن لوتکیپول (۲۰۰۴) استفاده شد که در نهایت وجود رابطه تعادلی بلندمدت بین متغیرها به اثبات رسید.

برای برآورد مدل اقتصادسنجی از روش ARDL استفاده شد. در این مدل متغیرهای دامی نیز لحاظ شدند. براساس این آزمون، پس‌انداز ناخالص ملی و تشکیل سرمایه ثابت ناخالص با رشد اقتصادی رابطه معنادار و مثبتی دارند که مطابق با انتظارات نظری می‌باشند. بدین صورت که یک

درصد افزایش در پس انداز و سرمایه گذاری رشد اقتصادی را به ترتیب ۰,۱۶ و ۰,۱۵ درصد افزایش می دهد. (ECM) در الگوی تصریح خطای مدل برآورد شده در مورد تابع رشد اقتصادی، از نظر آماری معنادار و بیانگر سرعت بالای تعدیل می باشد. همچنین معنادار بودن آن نشان دهنده رابطه بلندمدت بین متغیرهای الگو است. با انجام آزمون های تشخیصی مدل، به عدم وجود تورش تصریح ناشی از انتخاب نامناسب فرم تابعی، هم خطی و خودهمبستگی سریالی پی بردیم. برای رفع مشکل ناهمسانی واریانس نیز مدل را نسبت به این مشکل مقاوم نمودیم. نتایج به دست آمده حاکی از تأثیر منفی و معنادار متغیرهای مجازی همچون وقوع انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی بر رشد اقتصادی می باشد. براساس یافته های این مقاله پیشنهاد می شود که:

- پس اندازها بایستی افزایش یابند؛ ۱- برای پشتیبانی مالی برای سرمایه گذاری ها؛ تضمین وجود سطحی از پس اندازهای ناخالص داخلی برای پر کردن فضای خالی پس انداز و سرمایه گذاری و کاهش وابستگی زیاد به سرمایه خارجی. ۲- کمک به سرمایه گذاری از طریق رشد اقتصادی که این رشد اقتصادی نیز مجدداً باعث بهبود سرمایه گذاری و پس انداز می شود. ۳- تمرکز سیاست گذاران بر پس اندازهای خصوصی داخلی؛ زیرا مشکل اساسی کشورهای در حال توسعه کمبود سرمایه گذاری است که رشد اقتصادی را با محدودیت مواجه ساخته و باعث بدتر شدن بیکاری و فقر می شود.
- ایجاد نظم و امنیت در بازارهای پولی و مالی کشور به منظور جلوگیری از نوسانات نرخ تورم و نرخ ارز در بازارهای داخلی برای افزایش تمایل و اطمینان خاطر سرمایه گذاران برای سرمایه گذاری و توجه بیشتر سیاست گذاران به پس اندازهای داخلی و هدایت پس اندازها به سمت سرمایه گذاری
- افزایش درجه باز بودن اقتصاد که لازمه آن تسریع در مبادلات تجاری، اصلاح نرخ تعرفه ها و تسریع در امور گمرکی است باعث افزایش تمایل به سرمایه گذاری و جذب سرمایه گذاری می شود.
- افزایش نرخ سپرده گذاری در بانک های تجاری از طریق سیاست های پولی که در اختیار بانک مرکزی می باشد به گونه ای که باعث تشویق مردم به افزایش پس اندازها و سپرده های خود نزد بانک ها گردد و از سوی دیگر با اعطای تسهیلات کم بهره و بهبود فضای کسب و کار و حمایت های لازمه از سرمایه گذاران جهت اجرای پروژه ها سبب هدایت پس اندازهای مردم به سمت سرمایه گذاری مولد و رشد اقتصادی شود.
- گسترش پایه های مالیاتی جهت کاهش نوسانات پس انداز ملی و به تبع آن سرمایه گذاری داخلی در مقابل نوسانات قیمت نفت.

منابع

- اصغرپور، حسین؛ بهبودی، داوود و قزوینیان، محمدحسن (۱۳۸۷). «شکست ساختاری: مورد مصرف گاز طبیعی و رشد اقتصادی در ایران»، فصلنامه مطالعات اقتصاد انرژی، شماره ۱۹: ۱۰۵-۱۲۲.
- پهلوانی، مصیب و صمدی، علی حسین (۱۳۸۸). «همجمعی و شکست ساختاری در اقتصاد»، انتشارات نور علم، دانشگاه سیستان و بلوچستان و نور علم.
- خلیلی عراقی، منصور و سلیمی، رقیه (۱۳۹۳). «رابطه بین سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، توسعه مالی و رشد اقتصادی: مطالعه موردی کشورهای منتخب آسیایی»، فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، شماره ۷۱: ۱۴۳-۱۵۶.
- زمانیان، غلامرضا و هاتفی، مجید (۱۳۹۵). «رویکرد غیرخطی اتو رگرسیو انتقال ملایم در بررسی اثر پس‌انداز بر رشد اقتصادی: مطالعه موردی ایران»، مجله سیاست‌گذاری اقتصادی، شماره ۱۶: ۱۸۷-۱۶۰.
- قره‌باغیان، مرتضی (۱۳۹۳). «اقتصاد رشد و توسعه»، انتشارات نی.
- کفایی، محمدعلی و جوزی، عباس (۱۳۹۲). «عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی ایران؛ رویکرد میانگین‌گیری بیزی»، پژوهشنامه اقتصاد کلان، شماره ۱۵: ۸۲-۶۲.
- Amsler, C. and Junsoo, L (1995). "An LM Test for a Unit Root in the Presence of a Structural Change". *Econometric Theory*, 11: 359-368.
- Banerjee, A.; Lumsdaine, R.L and Stock, J.H. (1992). "Recursive and Sequential Test of the Unit Root and Trend Break Hypothesis". *Journal of Business and Economic Statistics*, 10: 271-287.
- Bai, J. (1997). "Estimation of a Change Point in Multiple Regression Models". *The Review of Economics and Statistics*, 4: 551-563.
- Bai, J. and Perron, P. (1998). "Estimation and Testing Linear Model with Multiple Structural Changes". *Econometrica*. 66(1): 47-78.
- Bai, J.; Lumsdaine, R.L and Stock, G.H. (1998). "Testing for and Dating Common Breaks in Multivariate Time Series". *Review of Economic Studies*, 65: 395-432.
- Gragory, A. W. and Hansen, B. E. (1996). "Residual-based Tests for Cointegration in Model with Regime Shifts". *Journal of Economics*, 70(1): 99-126.
- Gragory, A. W.; Nason, J. M. and Waat, D.G. (1996). "Testing for Structural Breaks in Cointegrated Relationships". *Journal of Econometrics*. 71: 321-341.
- Ibe, O. and S, Nathaniel, C. O. (2016). "Impact of Capital Formation on the Economic Development of Nigeria". *Fifth International Conference on Global Business*.
- Josephine, N. O.; Duruechi, A and Makwe, E. (2016). "Saving, Investment and Economic Growth in Nigeria". *Development Country Studies*. 85-98
- Kebede Hundie, Sh. (2014). "Saving, Investment and economic growth in Ethiopia: Evidence from ARDL approach to co-integration and TYDL Granger-causality tests". *Journal of Economics and International Finance*. 232-248.
- Lutkepohl, H.; Saikkonen, P. and Trenkler, C. (2004). "Break Date Estimation and Cointegration Testing in VAR Processes with Level Shift". *European University Institute Department of Economics*, June 2004.
- Lee, J. (1996). "Testing for a Unit Roots in Time Series with Trend Breaks", *Journal of Macroeconomics*, 18(3): 503-519.

- Lee, J.; Hwang, C. J and Shin, Y. (1997). "On Stationary Tests in the Presence of Structural Breaks". *Economic Letters*. 55: 165-172.
- Lumsdiane, R. L. and Papell, D. H. (1997). "Multiple Trend Break and the Unit Root Hypothesis". *Review of Economics and Statistics*, 79(2): 212-218.
- Hooi Lean, H. and Yingzhe, S. (2009). "The domestic Saving and economic growth relationship in China". *Journal of Chinese Economic and Foreign Trade Studies*, 5-17.
- Ngouhouo, I. and Mouchili, E. (2014). "Saving, Investment and Economic Growth in Cameroun: A Multivariate Approach". *International Journal of Economics and Finance*, 9: 244-252.
- Nwanne, T. (2014). "Implication of Saving and Investment on Economic Growth in Nigeria". *International Journal of Small Business and Entrepreneurship Research*.
- Pahlavani, M.; Verma, R and Wilson, E. (2006). "The Role of Capital Formation and Saving in Promoting Economic Growth in Iran", *Middle East Business and Economic Review*, 19(1): 8-22.
- Pahlavani, M. (2005). "Cointegration and Structural Change in the Export-GDP Nexus: The Case of Iran". *International Journal of Applied Econometrics and Quantitative Studies*, 2(4): 1-16.
- Pesaran, M.H.; Shin, Y. and Smith, R. (2001). "Bound Testing Approaches to the Analysis of Level Relationships". *Journal of Applied Econometrics*. 16(3): 289-326.
- Perron, P. (1989). "The Great Crash, the Oil Price Shock, and the Unit Root Hypothesis". *Econometrica*, 57(6): 1361-1401.
- Perron, P. (1990). "Testing for a Unit Root in a Time Series with a Changing Mean". *Journal of Business and Economic Statistics*, 8: 153-162.
- Rappoport, P. and Reichilin, L. (1998). "Segmented Trends and Nonstationary Time Series". *Economic Journal*, 99: 77-168.
- Ramesh, J. (2011). "Causal relationship between saving investment and economic growth for india". *Reserve Bank of India Occasional Papers*, 25-39.
- Sekantsi, L. and Kalebe, K. (2015). "Savings, investment and economic growth in Lesotho: An empirical analysis". *Journal of Economics and International Finance*, 7(10): 213-221.
- Shradha, H. B. (2015). "Saving and Economic Growth in India: Estimating long-run Relationship". *13th International Workshop on Pensions, Insurance and Savings University Paris Dauphine, Paris, France*.
- Verma, R. (2007). "Savings, investment and growth in India: an application of the ARDL bounds testing approach". *South Asia Economic Journal*, 8(1): 87-98
- Zivot, E. and Andrews D.W. (1992). "Further Evidence on the Great Crash, the Oil Price Shick, and the Unit Root Hypothesis", *Journal of Business and Economic Statistics*, 10(3): 70-251.